

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

27. ledna 2026*

Obsah

I.	Právní rámec	4
A.	Mezinárodní právo	4
1.	Úmluva o omamných látkách	4
2.	Úmluva o psychotropních látkách	7
B.	Unijní právo	7
1.	Rámcové rozhodnutí 2004/757	7
2.	Rozhodnutí 2021/3	8
3.	Jednací řád Soudního dvora	11
II.	Skutkový základ sporu	11
III.	Postup před zahájením soudního řízení	12
IV.	Řízení před Soudním dvorem	13
V.	K žalobě	14
A.	K přípustnosti	14
1.	Argumentace účastníků řízení	14
2.	Závěry Soudního dvora	15
B.	K věci samé	16
1.	K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2 SFEU	17
a)	Argumentace účastníků řízení	17

* Jednací jazyk: maďarština.

b) Závěry Soudního dvora	20
2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 1 a 2 rozhodnutí 2021/3, jakož i čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU	22
a) K námitce protiprávnosti rozhodnutí 2021/3	22
1) Argumentace účastníků řízení	22
2) Závěry Soudního dvora	23
b) K porušení článků 1 a 2 rozhodnutí 2021/3, jakož i čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU	26
1) Argumentace účastníků řízení	26
2) Závěry Soudního dvora	26
3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady loajální spolupráce zaručené v čl. 4 odst. 3 SEU	26
a) Argumentace účastníků řízení	26
b) Závěry Soudního dvora	28
K nákladům řízení	29

„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Přípustnost – Rozhodnutí (EU) 2021/3 – Postoj, který měl být zaujat jménem Evropské unie na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro omamné látky zřízené Hospodářskou a sociální radou Organizace spojených národů, pokud jde o zařazení konopí a látek příbuzných konopí na seznamy k Jednotné úmluvě o omamných látkách z roku 1961 ve znění protokolu z roku 1972 a k Úmluvě o psychotropních látkách z roku 1971 – Zaujetí postoje a hlasování členského státu proti tomuto postoji Unie – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce – Účinky vytýkaného jednání ke dni uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku – Trvajících účinky na jednotu a soudržnost mezinárodní činnosti Unie – Článek 3 odst. 2 SFEU – Výlučná vnější pravomoc – Vliv na společná pravidla nebo změna jejich působnosti – Námitka protiprávnosti vznesená v žalobní odpovědi – Nepřípustnost“

Ve věci C-271/23,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podaná na základě článku 258 SFEU dne 27. dubna 2023,

Evropská komise, zástupci: L. Baumgart, M. Carpus-Carcea a Zs. Teleki, jako zmocněnci,

žalobkyně,

proti

Maďarsku, zástupci: M. Z. Fehér a G. Koós, jako zmocněnci,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení: K. Lenaerts, předseda, T. von Danwitz, místopředseda, F. Biltgen, K. Jürimäe, L. Arastey Sahún, I. Ziemele, J. Passer a O. Spineanu-Matei, předsedové senátů, S. Rodin, D. Gratsias, M. Gavalec (zpravodaj), Z. Csehi a N. Fenger, soudci,

generální advokátka: L. Medina,

za soudní kancelář: M. Siekierzyńska, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. října 2024,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 27. února 2025,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Evropská komise se žalobou domáhá, aby Soudní dvůr:
  - určil, že Maďarsko tím, že se na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro omamné látky nedrželo postoje Evropské unie, pokud jde o změnu zařazení konopí a látek příbuzných konopí na seznamy, zaprvé nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z rozhodnutí Rady (EU) 2021/3 ze dne 23. listopadu 2020 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro narkotika, pokud jde o zařazení konopí a látek příbuzných konopí na seznamy k Jednotné úmluvě o omamných látkách z roku 1961 ve znění protokolu z roku 1972 a k Úmluvě o psychotropních látkách z roku 1971 (Úř. věst. 2021, L 4, s. 1; Zvl. vyd. 11/11, s. 4), kterým je vázáno na základě čl. 218 odst. 9 SFEU ve spojení s čl. 288 čtvrtým pododstavcem SFEU, zadruhé porušilo výlučnou vnější pravomoc Unie stanovenou v čl. 3 odst. 2 SFEU a zatřetí porušilo zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU, a
  - uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

I. Právní rámec

A. Mezinárodní právo

1. Úmluva o omamných látkách

- 2 Jednotná Úmluva o omamných látkách z roku 1961 ve znění protokolu z roku 1972, kterým se mění jednotná úmluva o omamných látkách z roku 1961, uzavřená v New Yorku dne 30. března 1961 (Sbírka smluv Organizace spojených národů, sv. 520, č. 7515, dále jen „úmluva o omamných látkách“), v osmém pododstavci preambule stanoví:

„přejíce si uzavřít mezinárodní úmluvu přijatelnou pro všechny, nahrazující většinu existujících smluv, týkajících se omamných látek, omezující používání omamných látek k lékařským a vědeckým účelům a zavádějící stálou mezinárodní spolupráci k uvedení těchto zásad v život a dosažení těchto cílů“.

- 3 Článek 1 úmluvy o omamných látkách, nadepsaný „Definice“, v odstavci 1 stanoví:

„Pokud není výslovně stanoveno jinak nebo pokud okolnost nevyžaduje něco jiného, na všechna ustanovení této Úmluvy se aplikují tyto definice:

- a) Výraz ‚Úřad‘ označuje Mezinárodní úřad pro kontrolu omamných látek [(dále jen ‚INCB‘)].

[...]

- g) Výraz ‚Komise‘ označuje Mezinárodní komisi pro omamné látky při [Hospodářské a sociální r]adě [Organizace spojených národů (dále jen ‚Komise pro omamné látky‘)].

[...]

- j) Výraz ‚omamná látka‘ označuje každou látku seznamu I a II, bez ohledu na to je-li přírodní nebo syntetická.

[...]

- u) Výrazy ‚Seznam I‘, ‚Seznam II‘, ‚Seznam III‘ a ‚Seznam IV‘ znamenají seznamy omamných látek nebo přípravků, připojené k této Úmluvě, jež budou moci být podle článku 3 čas od času měněny.

[...]“

- 4 Článek 2 této úmluvy, nadepsaný „Látky podléhající kontrole“, stanoví:

„1. S výjimkou kontrolních opatření, omezených na dané drogy, omamné látky uvedené v Seznamu I podléhají všem kontrolním opatřením, používaným v případě drog, o nichž pojednává tato Úmluva, a zvláště opatřením, uvedeným dále v člácích: 4 (odst. c), 19, 20, 21, 29, 30, 31, 32, 33, 34 a 37.

[...]

5. Omamné látky obsažené v Seznamu IV budou rovněž zahrnuty do Seznamu I a budou podléhat všem kontrolním opatřením předepsaným pro drogy uvedené v tomto Seznamu I, a kromě toho:

- a) smluvní strany přijmou všechna zvláštní kontrolní opatření, která uznají za nutná s ohledem na zvlášť nebezpečný charakter uvedených omamných látek;
- b) smluvní strany zakáží, v případě, že budou toho názoru, že ze situace v jejich zemi vyplývá, že by to byl nejvhodnější způsob na ochranu veřejného zdraví, produkci, výrobu, export a import, obchod, držbu nebo používání takových omamných látek, s výjimkou množství, jež by mohlo být použito výhradně pro lékařský a vědecký výzkum, včetně klinických pokusů s těmito látkami, které budou konány pod dohledem a přímou kontrolou příslušné smluvní strany nebo podřízeny tomuto dozoru a této kontrole.

[...]“

5 Článek 3 uvedené úmluvy, nadepsaný „Změny v rozsahu kontroly“, stanoví:

„1. Má-li některá Strana nebo Světová zdravotnická organizace [(WHO)] zprávy, na základě kterých je podle jejich názoru nutné provést změnu v některém ze Seznamů, zašle tato Generálnímu tajemníkovi sdělení, doplněné všemi údaji, které by toto sdělení mohly podepřít.

[...]

4. Zjistí-li [WHO], že v důsledku látek, které obsahuje, nemůže být přípravek zneužit ani nemůže mít škodlivé účinky (odst. 3) a že omamná látka, kterou obsahuje, se z ní nedá lehce získat, může Komise [pro omamné látky] na základě doporučení [WHO] zapsat přípravek do Seznamu III.

5. Jestliže [WHO] zjistí, že omamné látky uvedené v Seznamu I může být do značné míry zneužito, nebo že může mít škodlivé účinky (odst. 3), a že toto nebezpečí není vyváženo léčivými přednostmi, kteréžto vlastnosti nemají jiné drogy než ty, které jsou uvedeny v Seznamu IV, může Komise [pro omamné látky], na základě doporučení [WHO] zapsat tuto drogu do Seznamu IV.

6. Jestliže se sdělení týká drogy uvedené v Seznamu I nebo II, nebo přípravku uvedeného v Seznamu III, může Komise [pro omamné látky], kromě akce, uvedené v odst. 5, na základě doporučení [WHO] změnit některý Seznam a to:

a) buď tak, že přeneseme jednu drogu ze Seznamu I do Seznamu II nebo ze Seznamu II do Seznamu I; anebo

b) tak, že škrtneme z některého Seznamu některou drogu nebo přípravek.

7. Každé rozhodnutí Komise [pro omamné látky] přijaté na základě tohoto článku, sdělí Generální tajemník všem členským státům Organizace spojených národů [(OSN)], nečlenským státům, jež jsou Stranami této Úmluvy, [WHO] a [INCB]. Rozhodnutí nabude platnosti vůči každé Straně po přijetí uvedeného sdělení a Strany provedou pak opatření, požadovaná touto Úmluvou.

[...]“

6 Článek 8 téže úmluvy, nadepsaný „Funkce Komise [pro omamné látky]“, stanoví:

„Komise [pro omamné látky] je oprávněna zkoumat všechny otázky, které mají vztah k cílům této Úmluvy a to zejména:

a) měnit Seznamy podle článku 3.;

[...]“

7 Článek 35 Úmluvy o omamných látkách, nadepsaný „Boj proti nedovolenému obchodu“, v písmeni a) stanoví:

„Berouce řádně ohled na své ústavní, právní a správní zásady Strany:

a) zajistí v celostátním měřítku koordinaci preventivních a represivních akcí proti nedovolenému obchodu; za tím účelem mohou určit službu pověřenou prováděním této koordinace“.

8 Článek 36 této úmluvy, nadepsaný „Trestní ustanovení“, stanoví:

„1. a) S výhradou svých ústavních předpisů učiní každá Strana opatření nutná k tomu, aby pěstování, produkce, výroba, těžba, příprava, držba, nabídka, dání do prodeje, distribuce, koupě, prodej, dodání z jakéhokoliv titulu, zprostředkování, odeslání, tranzit, doprava, dovoz a vývoz omamných látek, neodpovídající ustanovením této Úmluvy, nebo jakékoliv jiné činy, které by podle názoru této Strany odporovaly ustanovením této Úmluvy, byly považovány za trestné činy, jsou-li spáchány úmyslně, a aby na vážné případy byly vyměřeny přiměřené tresty, zejména vězení nebo jiné tresty odnětí svobody.

[...]

2. S výhradou ústavních předpisů každé Strany, jejího právního řádu a národního zákonodárství

a) [...]

ii) úmyslná účast při některém z uvedených přestupků, spolupachatelství nebo pomoc nebo pokus o jejich spáchání, jakož i příprava a úmyslně provedené finanční operace, související s přestupky, uvedenými v tomto článku, budou pokládány za trestné činy spadající pod tresty, uvedené v odst. 1;

[...]

4. Ustanovení tohoto článku budou podrobena trestnímu právu Strany v otázkách jurisdikce.“

2. Úmluva o psychotropních látkách

- 9 Úmluva o psychotropních látkách, uzavřená ve Vídni dne 21. února 1971 (Sbírka smluv Organizace spojených národů, sv. 1019, s. 175, dále jen „úmluva o psychotropních látkách“), v článku 1, nadepsaném „Definice“, stanoví:

„Pokud není výslovně stanoveno jinak nebo pokud ze souvislostí nevyplývá něco jiného, mají následující výrazy v této Úmluvě tento význam:

[...]

- e) výraz ‚psychotropní látka‘ označuje každou látku, ať přírodní nebo syntetickou, nebo každý přírodní materiál, uvedenou v Seznamu I, II, III nebo IV;

[...]

- g) výrazy ‚Seznam I‘, ‚Seznam II‘, ‚Seznam III‘ a ‚Seznam IV‘ označují příslušně očíslované seznamy psychotropních látek, připojené k této Úmluvě, jež mohou být pozměněny podle článku 2;

[...]“

- 10 Článek 2 této úmluvy, nadepsaný „Rozsah kontroly látek“, stanoví zejména postup, který je třeba dodržet při převodu určité látky z jednoho seznamu do druhého nebo při vypuštění určité látky z některého ze seznamů.

B. Unijní právo

1. Rámcové rozhodnutí 2004/757

- 11 Rámcové rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami (Úř. věst. 2004, L 335, s. 8), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2103 ze dne 15. listopadu 2017 (Úř. věst. 2017, L 305, s. 12) (dále jen „rámcové rozhodnutí 2004/757“), v bodě 3 odůvodnění uvádí:

„Je nezbytné přijmout minimální pravidla týkající se znaků skutkových podstat trestných činů nedovoleného obchodu s drogami a prekursorů, jež by na úrovni Unie umožnily společný přístup k boji proti takovému nedovolenému obchodu.“

- 12 Článek 1 bod 1 tohoto rámcového rozhodnutí definuje pojem „droga“ takto:

„a) látka uvedená v [úmluvě o omamných látkách] nebo v [úmluvě o psychotropních látkách];

b) jakákoli z látek uvedených v příloze“.

- 13 Článek 2 uvedeného rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Trestné činy související s nedovoleným obchodem s drogami a prekursory“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby dále uvedené úmyslné jednání, je-li protiprávní, bylo trestné:

- a) výroba, zhotovování, extrahování, příprava, nabízení, nabízení za účelem prodeje, šíření, prodej, dodávání za jakýchkoliv podmínek, překupnictví, zasílání, tranzitní přeprava, převážení, dovoz nebo vývoz drog;
- b) pěstování opiového máku, keřů koky nebo rostlin Cannabis;
- c) držení nebo nákup drog za účelem některý[c]h činností uvedených pod písmenem a);

[...]

- 14 Článek 4 uvedeného rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Sankce“, stanoví:

„1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v člancích 2 a 3 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující tresty.

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby se na trestné činy uvedené v článku 2 vztahovaly tresty odnětí svobody v horní hranici trestní sazby nejméně 1 až 3 roky.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby se na trestné činy uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a), b) a c) vztahovaly tresty odnětí svobody v horní hranici trestní sazby nejméně 5 až 10 let za těchto okolností:

- a) u trestného činu se jedná o velké množství drog;
- b) u trestného činu se jedná o drogy, které nejvíce poškozují zdraví, nebo jeho následkem byla těžká újma na zdraví velkého počtu osob.

[...]

2. Rozhodnutí 2021/3

- 15 Body 5, 7, 9, 11, 12, 21, 22 a 32 odůvodnění rozhodnutí 2021/3 uvádějí:

„(5) Změny seznamů k [ú]mluvě o omamných látkách a k [ú]mluvě o psychotropních látkách mají přímé důsledky pro působnost práva Unie v oblasti boje proti drogám. Rámcové rozhodnutí [2004/757] se vztahuje na látky uvedené na seznamech k těmto úmluvám. Jakákoli změna seznamů obsažených v těchto úmluvách je tudíž přímo začleněna do společných pravidel Unie.

[...]

(7) Unie není smluvní stranou [ú]mluvy o omamných látkách ani [ú]mluvy o psychotropních látkách. Má status pozorovatele v [Komisi pro omamné látky], v níž má 12 členských států postavení členů s hlasovacím právem na jejím opětovně svolaném 63. zasedání. Je proto nezbytné, aby Rada [Evropské unie] zmocnila tyto členské státy k vyjádření postoje Unie ohledně zařazení látek na seznamy k [ú]mluvě o omamných látkách a [ú]mluvě o psychotropních látkách, neboť tato rozhodnutí o zařazení látek na mezinárodní seznamy k úmluvám spadají do pravomoci Unie.

[...]

(9) Podle hodnocení výboru odborníků WHO není obzvláště pravděpodobné, že by konopí a konopná pryskyřice měly negativní účinky podobné těm, které vyvolávají jiné látky na seznamu IV k [ú]mluvě o omamných látkách. Přípravky z konopí navíc prokázaly léčebný potenciál u tlumení bolesti a dalších zdravotních stavů, jako je epilepsie a spasticita související s roztroušenou sklerózou.

[...]

(11) Uvedené doporučení neznamena žádnou změnu úrovně mezinárodní kontroly konopí a konopné pryskyřice. Náležitě zohledňuje vědecký vývoj v této oblasti od prvního uvedení konopí a konopné pryskyřice do [ú]mluvy o omamných látkách. Odstranění konopí a konopné pryskyřice ze seznamu IV k [ú]mluvě o omamných látkách by mohlo mít přínos pro rozvoj kolektivního povědomí jak o léčebném užítku konopí, tak o jakýchkoliv poškozeních, které s konopím souvisí.

(12) Postoj Unie by proto měl podpořit odstranění konopí a konopné pryskyřice ze seznamu IV k [ú]mluvě o omamných látkách.

[...]

(21) [...] definice přípravků v rámci [ú]mluvy o omamných látkách může v rámci ‚přípravků‘ z konopí zahrnovat všechny produkty, které jsou ‚výtažky a tinkturami‘ z konopí, a pokud by bylo uplatňováno doporučení výboru odborníků WHO přesunout dronabinol na seznam I k [ú]mluvě o omamných látkách, tak by se vztahovala také na ‚přípravky‘ z dronabinolu a jeho stereoizomerů. WHO proto doporučila, aby byly výtažky a tinktury z konopí odstraněny ze seznamu I k [ú]mluvě o omamných látkách.

(22) Z informací, které WHO poskytla po vydání uvedeného doporučení, jakož i z analýzy dopadu tohoto doporučení provedené [INCB] vyplývá, že zmíněné doporučení neznamena žádnou změnu mezinárodní úrovně kontroly výtažků a tinktur z konopí, ani se neočekává, že by mělo dopady na kontrolní nebo oznamovací povinnosti členských států. Odstranění výtažků a tinktur z konopí ze seznamu I k [ú]mluvě o omamných látkách by navíc přineslo větší jistotu při kontrole produktů získaných bez použití rozpouštědla, ale působením tepla a tlaku.

[...]

(32) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie v [Komisi pro omamné látky], pokud jde o zařazení konopí a látek příbuzných konopí na seznamy, neboť rozhodnutí o zařazení výše uvedeného konopí a látek příbuzných konopí na seznamy k úmluvám přímo ovlivní obsah práva Unie, konkrétně rámcového rozhodnutí [2004/757].“

16 Článek 1 tohoto rozhodnutí stanoví:

„Postoj, který mají jménem Unie zaujmout členské státy na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro [omamné látky,] které se má konat od 2. do 4. prosince 2020, kdy bude tento orgán vyzván k přijetí rozhodnutí o doplnění látek na seznamy k [úmluvě o omamných látkách] a k [úmluvě o psychotropních látkách] nebo o jejich odstranění z těchto seznamů, je v souladu se zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.“

17 Článek 2 uvedeného rozhodnutí stanoví:

„Postoj uvedený v článku 1 vyjádří členské státy, jež jsou členy [Komise pro omamné látky], jednajíce společně v zájmu Unie.“

18 Příloha téhož rozhodnutí zní:

„Postoj, který mají zaujmout členské státy, jež jsou členy Komise pro [omamné látky], jednajíce společně v zájmu Unie, na opětovně svolaném 63. zasedání [Komise pro omamné látky], které se má konat od 2. do 4. prosince 2020:

- 1) konopí a konopná pryskyřice mají být odstraněny ze seznamu IV k [ú]mluvě o omamných látkách [...];
- 2) dronabinol a jeho stereoizomery (delta-9-tetrahydrokanabinol) mají být doplněny na seznam I k [ú]mluvě o omamných látkách, a pokud bude toto doporučení přijato, mají být odstraněny ze seznamu II k [ú]mluvě o psychotropních látkách;
- 3) tetrahydrokanabinol (izomery delta-9-tetrahydrokanabinolu) má být doplněn na seznam I k [ú]mluvě o omamných látkách, přijme-li [Komise pro omamné látky] doporučení doplnit dronabinol a jeho stereoizomery (delta-9-tetrahydrokanabinol) na seznam I k [ú]mluvě o omamných látkách, a pokud bude toto doporučení přijato, má být odstraněn ze seznamu I k [ú]mluvě o psychotropních látkách;
- 4) termín ‚výtažky a tinktury‘ má být odstraněn ze seznamu I k [ú]mluvě o omamných látkách;
- 5) k položce ‚konopí a konopná pryskyřice‘ v seznamu I [ú]mluvy o omamných látkách nemá být doplněna poznámka pod čarou ve znění ‚Přípravky obsahující převážně kanabidiol a ne více než 0,2 % delta-9-tetrahydrokanabinolu nepodléhají mezinárodní kontrole.‘;
- 6) přípravky vyrobené chemickou syntézou nebo jako přípravek z konopí, které jsou složené jako farmaceutické přípravky z jedné nebo více dalších složek a takovým způsobem, že delta-9-tetrahydrokanabinol (dronabinol) nelze získat snadno dostupnými prostředky nebo ve výnosu, který by představoval riziko pro veřejné zdraví, nemají být doplněny na seznam III k [ú]mluvě o omamných látkách.

Aby se zajistila soudržnost zařazení a předešlo se riziku, že by určitá látka mohla být zařazena na seznam k [ú]mluvě o omamných látkách, jakož i k [ú]mluvě o psychotropních látkách, mohou členské státy, jež jsou členy [Komise pro omamné látky], přijmout společné hlasování o dotčených doporučeních.“

3. Jednací řád Soudního dvora

- 19 Článek 160 jednacího řádu Soudního dvora, nadepsaný „Návrh na odklad provádění či nuceného výkonu nebo na předběžná opatření“, v odstavci 1 stanoví:

„Návrh na odklad provádění aktu orgánu podle článku 278 SFEU a článku 157 SESAE je přípustný pouze tehdy, napadl-li navrhovatel tento akt u Soudního dvora žalobou.“

II. Skutkový základ sporu

- 20 Dne 24. ledna 2019 předložila WHO šest doporučení označených čísly 5.1 až 5.6 (dále jen „doporučení WHO“), jejichž účelem bylo změnit zařazení konopí a látek příbuzných konopí v souladu s úmluvou o omamných látkách a úmluvou o psychotropních látkách (dále společně jen „obě dotčené úmluvy“).
- 21 Každá z obou dotčených úmluv obsahuje v příloze čtyři seznamy označené čísly I až IV s výčtem omamných látek či přípravků, které je obsahují, a psychotropních látek.
- 22 Cílem doporučení WHO bylo zaprvé zajistit, aby dotčené látky podléhaly mezinárodní kontrole stanovené oběma dotčenými úmluvami, která bude co nejvíce relevantní s ohledem na současný stav vědeckých a lékařských poznatků a správní postupy, a zadruhé zajistit dostupnost, výzkum a vývoj přípravků obsahujících látky příbuzné konopí pro lékařské účely.
- 23 Tato doporučení byla projednána na čtvrté a páté schůzi Komise pro omamné látky, které se konaly mezi zasedáními ve dnech 24. června a 23. září 2019. Tato komise, jejíž funkce a pravomoci jsou mimo jiné definovány v obou dotčených úmluvách, je oprávněna měnit seznamy k těmto dvěma úmluvám na základě doporučení WHO, která jedná v souladu s doporučeními svého Výboru odborníků pro drogové závislosti.
- 24 Komise pro omamné látky se skládá z 53 států, které jsou členy Organizace spojených národů a jsou určeny Hospodářskou a sociální radou Organizace spojených národů. V prosinci 2020 bylo dvanáct členských států Unie, včetně Maďarska, členy této komise s hlasovacím právem, přičemž všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami obou dotčených úmluv. Unie má v uvedené komisi status pozorovatele.
- 25 Na schůzích zmíněných v bodě 23 tohoto rozsudku INCB a Úřad OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC) objasnily a vyhodnotily dopad doporučení WHO.
- 26 Kromě toho poté, co se Komise pro omamné látky v březnu 2020 rozhodla odložit hlasování o doporučeních WHO, uspořádala v období od června do října 2020 tři tematické debaty, po nichž mezi zasedáními dne 8. října 2020 následovala schůze otevřená všem zúčastněným stranám, na které byly shrnuty výsledky předchozích diskusí.

- 27 Hlasování o těchto doporučeních bylo zařazeno na pořad jednání opětovně svolaného 63. řádného zasedání Komise pro omamné látky ve dnech 2. a 4. prosince 2020.
- 28 V této souvislosti zástupci členských států při několika příležitostech projednali doporučení WHO v rámci horizontální pracovní skupiny Rady pro drogy. Dopad těchto doporučení rovněž posoudilo Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou závislost (EMCDDA), které bylo mezitím nahrazeno Agenturou Evropské unie pro drogy (EUDA).
- 29 Komise přijala dne 16. října 2020 návrh rozhodnutí Rady o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro narkotika, pokud jde o zařazení látek na seznamy k Jednotné Úmluvě o omamných látkách z roku 1961 ve znění protokolu z roku 1972 a k Úmluvě o psychotropních látkách z roku 1971 [COM(2020) 659 final/2].
- 30 Horizontální pracovní skupina Rady pro drogy tento návrh projednala a Rada o něm hlasovala písemným postupem dne 23. listopadu 2020. Rada přijala rozhodnutí 2021/3 kvalifikovanou většinou v souladu s čl. 218 odst. 9 prvním pododstavcem SFEU. V rámci tohoto hlasování se Maďarsko vyslovilo proti uvedenému návrhu a Bulharská republika se zdržela hlasování. Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům.
- 31 Podle článků 1 a 2 rozhodnutí 2021/3 mělo dvanáct členských států, které byly členy Komise pro omamné látky a jednaly společně jménem a v zájmu Unie, vyjádřit na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro omamné látky postoj uvedený v příloze tohoto rozhodnutí. Body 1 až 6 přílohy uvedeného rozhodnutí odpovídají doporučením WHO.
- 32 Dne 2. prosince 2020 proběhlo v Komisi pro omamné látky hlasování o doporučeních WHO. Doporučení WHO č. 5.2 až 5.6 byla odmítnuta. Naproti tomu doporučení WHO č. 5.1 (dále jen „doporučení 5.1“) bylo přijato minimální požadovanou většinou (27 hlasů pro, 25 hlasů proti a 1 se zdržel hlasování). Cílem tohoto doporučení bylo odstranit konopí a konopnou pryskyřici ze seznamu IV k úmluvě o omamných látkách, jenž obsahuje seznam nejnebezpečnějších látek bez lékařského použití. Doporučení WHO č. 5.4 (dále jen „doporučení 5.4“) mělo za cíl odstranit termín „výtažky a tinktury“ ze seznamu I k úmluvě o omamných látkách.
- 33 Maďarsko se vyslovilo proti doporučením 5.1 a 5.4. V rámci Komise pro omamné látky mimo jiné prohlásilo, že přijetí doporučení WHO by vedlo k dalšímu nárůstu využívání konopí a představovalo by neoprávněný zásah do vnitrostátních politik.

III. Postup před zahájením soudního řízení

- 34 Komise měla za to, že hlasování Maďarska a postoj, který v Komisi pro omamné látky zaujalo, představují nesplnění povinností, které pro něj vyplývají z rozhodnutí 2021/3, ale i z čl. 3 odst. 2 SFEU a ze zásady loajální spolupráce stanovené v čl. 4 odst. 3 SEU, a zaslala Maďarsku dne 18. února 2021 formální upozornění.
- 35 Maďarsko v odpovědi ze dne 19. dubna 2021 připomnělo, že již během postupu přijímání rozhodnutí 2021/3 vzneslo výhrady k doporučením WHO, což ho vedlo k hlasování proti tomuto rozhodnutí. Doporučení 5.1 údajně vyslalo veřejnosti mylný signál, že jsou sociální a zdravotní rizika konopí přeceňována, což by mohlo mít negativní dopad na již tak rostoucí trend užívání konopí.

- 36 Pokud jde o doporučení 5.4, toto doporučení podle Maďarska snížilo mezinárodní úroveň kontrol výtažků a roztoků z konopí, které neobsahují tetrahydrokanabinol (dále jen „THC“), navzdory sociálním a zdravotním rizikům spojeným s jejich užíváním.
- 37 Maďarsko s doporučením nesouhlasilo, čímž mělo v úmyslu zachovat stávající mezinárodní úroveň kontroly výtažků a roztoků z konopí, které neobsahují THC. Podle tohoto členského státu WHO a její partnerské organizace nepředložily přesvědčivé vědecké důkazy o tom, že konopí je pro zdraví méně škodlivé, než se dosud předpokládalo. Tyto výtažky a roztoky, které neobsahují THC, mohou obsahovat jiné látky s psychotropními účinky nebo mohou být použity jako prekurzory. Konečně doporučení WHO nepodporují použití konopí pro lékařské účely. Cílem těchto doporučení je spíše výzkum takového použití, ale nejsou s to tohoto cíle dosáhnout.
- 38 Komisi argumenty maďarské vlády nepřesvědčily a dne 12. listopadu 2021 vydala odůvodněné stanovisko. V tomto odůvodněném stanovisku zaprvé uvedla, že důvody, proč se Maďarsko nedrželo postoje Rady, nejsou vzhledem k závazné povaze rozhodnutí 2021/3 relevantní. Zadruhé Komise tvrdila, že Maďarsko porušilo čl. 3 odst. 2 SFEU, jelikož jednání tohoto členského státu se týká oblasti, v níž má Unie výlučnou vnější pravomoc. Zatřetí Maďarsko podle Komise porušilo povinnost loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU, a to tím spíše, že nepředvídatelnost jednání tohoto členského státu ještě více oslabila postavení Unie v Komisi pro omamné látky. Komise v tomto ohledu vyjádřila obavy z toho, že bude Maďarsko v budoucnu za podobných okolností pravděpodobně jednat podobným způsobem.
- 39 Maďarsko odpovědělo na odůvodněné stanovisko dne 11. ledna 2022, přičemž setrvalo na svém postoji, který jak z hlediska zdravotní, tak sociální politiky považuje za opodstatněný. S odkazem na vnitrostátní průzkum vyjádřilo znepokojení ohledně nárůstu užívání konopí a zdůraznilo svůj závazek snížit drogovou závislost. Maďarsko rovněž poukázalo na specifickou povahu projednávané věci, přičemž vyzdvihlo relevanci a význam svých vysvětlení týkajících se hlasování v Komisi pro omamné látky. Zpochybnilo proto tvrzení, že by v budoucnu mohlo za podobných okolností jednat podobným způsobem.

IV. Řízení před Soudním dvorem

- 40 Komisi argumenty Maďarska stále nepřesvědčily, a proto se dne 15. února 2023 rozhodla podat k Soudnímu dvoru žalobu na určení, že tento členský stát nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z práva Unie, když porušil zaprvé postoj Unie stanovený rozhodnutím 2021/3, zadruhé výlučnou vnější pravomoc Unie, jak je definována v čl. 3 odst. 2 SFEU, a zatřetí zásadu loajální spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 SEU. Komise rovněž navrhuje, aby byla Maďarsku uložena náhrada nákladů řízení.
- 41 Maďarsko navrhuje, aby Soudní dvůr:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou, neboť není slučitelná s článkem 258 SFEU ani se zásadou loajální spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 SEU;
  - podpůrně zamítl žalobu jako neopodstatněnou, a
  - každopádně uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

V. K žalobě

A. K přípustnosti

1. Argumentace účastníků řízení

- 42 Maďarsko namítlo nepřípustnost projednávané žaloby. Ani ve formálním upozornění, ani v odůvodněném stanovisku totiž Komise neupřesnila, jak má Maďarsko jednat, aby ukončilo protiprávní jednání, které je mu vytýkáno. Kromě toho neexistuje žádné opatření, které by Maďarsku umožnilo splnit povinnost, která pro něj podle Komise vyplývá z práva Unie, jelikož to, jak hlasovalo, zjevně nelze změnit. Z rozsudků ze dne 7. dubna 2011, Komise v. Portugalsko (C-20/09, EU:C:2011:214, bod 41), a ze dne 25. října 2001, Německo v. Komise (C-276/99, EU:C:2001:576, bod 24), přitom vyplývá, že účelem řízení o nesplnění povinnosti je dosáhnout změny chování žalovaného státu.
- 43 Komise neprokázala ani existenci skutečných a patrných účinků jednání Maďarska, které by přetrvávaly mimo rámec sporného rozhodovacího procesu a ohrožovaly jednotu a soudržnost vnější činnosti Unie.
- 44 Argument Komise, že „bude Maďarsko v budoucnu za podobných okolností patrně jednat podobným způsobem“, je mimoto založen na pouhé domněnce. Postup, který členský stát ve specifické situaci uplatňuje, je totiž úzce spjat s danou situací a zájmy, které jsou v ní v sázce. Postoj členského státu v mezinárodních jednáních proto nelze určovat podle toho, jak postupoval v konkrétním případě v minulosti. Lze však předpokládat, že pokud bude dotyčný členský stát vyzván, aby se k určité otázce opětovně vyjádřil, učiní totéž rozhodnutí, bude-li to nezbytné k ochraně jeho zásadního zájmu, nicméně ve vztahu ke všem ostatním změnám bude postupovat plně v souladu s pokyny Unie.
- 45 Kromě toho i za předpokladu, že by jednání Maďarska mělo dopad na jednotu a soudržnost vnější činnosti Unie přesahující rámec projednávaného sporu, Komise neprokázala, jak by toto jednání mohla napravit žaloba pro nesplnění povinnosti, kterou proti Maďarsku podala.
- 46 Konečně Maďarsko vyjádřilo svůj nesouhlas již před přijetím rozhodnutí 2021/3 a nemělo žádnou jinou možnost, jak jej napadnout, než se na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro omamné látky odchýlit od postoje projeveného v příloze rozhodnutí 2021/3.
- 47 Komise navrhuje, aby byla námitka nepřípustnosti vznesená Maďarskem odmítnuta, a to především s odkazem na rozsudek ze dne 27. března 2019, Komise v. Německo (C-620/16, EU:C:2019:256, body 45 až 52 a 57).
- 48 Komise dodává, že považuje za velmi znepokojující tvrzení Maďarska, že z jeho postoje, který zaujalo při hlasování v Komisi pro omamné látky, nelze vyvozovat žádné závěry ohledně jeho budoucího jednání. Maďarsko tak připouští, že se v budoucnu nemusí nutně řídit postojem Unie, jak je stanoven v rozhodnutích Rady, nýbrž že svůj postoj hodlá určovat podle konkrétního případu. Maďarsko tedy nemůže platně tvrdit, že jeho jednání nebylo z hlediska práva Unie protiprávní nebo že nemělo pro Unii žádné důsledky.

2. Závěry Soudního dvora

- 49 Námitka nepřípustnosti vznesená Maďarskem spočívá v podstatě na čtyřech argumentech, které je třeba zkoumat postupně.
- 50 Zaprvé Maďarsko Komisi vytýká, že neupřesnila, jak má jednat, aby ukončilo neplnění povinnosti, které je mu vytýkáno.
- 51 Komise však není povinna uvést v odůvodněném stanovisku opatření, která by umožnila odstranit vytýkané nesplnění povinnosti (rozsudky ze dne 11. července 1991, Komise v. Portugalsko, C-247/89, EU:C:1991:305, bod 22, a ze dne 26. března 2009, Komise v. Řecko, C-559/07, EU:C:2009:198, bod 23).
- 52 Předmětem žaloby podané na základě článku 258 SFEU je totiž určit, že členský stát nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie. Takové určení zavazuje přímo podle samotného znění čl. 260 odst. 1 SFEU dotčený členský stát k tomu, aby přijal opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora. Soudní dvůr proto stejně jako Komise nemůže členskému státu, proti němuž je podána žaloba pro nesplnění povinnosti, nařít přijetí konkrétních opatření (rozsudky ze dne 14. dubna 2005, Komise v. Německo, C-104/02, EU:C:2005:219, bod 49, a ze dne 5. října 2006, Komise v. Německo, C-105/02, EU:C:2006:637, bod 44), takže v rámci hlavního řízení nemůže Komise žádat Soudní dvůr, aby vydal vůči dotčenému státu příkaz [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. října 2008, Komise v. Řecko, C-36/08, EU:C:2008:536, bod 9, a ze dne 2. dubna 2020, Komise v. Polsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanismus relokační žadatelů o mezinárodní ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 56].
- 53 Naproti tomu v systému procesních prostředků zavedeném Smlouvami může Komise v rámci řízení o předběžných opatřeních na základě článku 279 SFEU požádat Soudní dvůr o nařízení takových předběžných opatření, jako je příkaz za účelem ochrany zájmů chráněných ustanoveními práva Unie, jejichž porušení je namítáno (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 29. června 1994, Komise v. Řecko, C-120/94 R, EU:C:1994:275, body 42 a 98, jakož i ze dne 20. listopadu 2017, Komise v. Polsko, C-441/17 R, EU:C:2017:877, bod 96, a usnesení místopředsedkyně Soudního dvora ze dne 14. července 2021, Komise v. Polsko, C-204/21 R, EU:C:2021:593, bod 54).
- 54 Projednávaná žaloba je tedy přípustná, neboť Komise žádá Soudní dvůr pouze o určení, zda Maďarsko objektivně porušilo právo Unie [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. března 1983, Komise v. Belgie, 301/81, EU:C:1983:51, bod 8, jakož i ze dne 2. dubna 2020, Komise v. Polsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanismus relokační žadatelů o mezinárodní ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 52 a citovaná judikatura].
- 55 Zadruhé Maďarsko tvrdí, že již v žádném případě nemůže ukončit neplnění povinnosti, které je předmětem žaloby, a Komise neprokázala existenci skutečných a patrných účinků jednání Maďarska, které by přetrvávaly mimo rámec dotčeného rozhodovacího procesu. Tento členský stát kromě toho tvrdí, že jednání, které je mu vytýkáno, nemělo dopad na jednotu ani soudržnost vnější činnosti Unie.
- 56 Členský stát, který svým jednáním ohrožuje dosažení cíle plynoucího z rozhodnutí přijatého na základě čl. 218 odst. 9 SFEU, se přitom nemůže vyhnout řízení o nesplnění povinnosti z důvodu, že toto nesplnění povinnosti již vyčerpalo své účinky. V opačném případě by Komise nemohla v rámci svých pravomocí, které jí přiznává článek 258 SFEU, podat proti dotčenému členskému

státu žalobu k Soudnímu dvoru, aby určil takové nesplnění povinnosti, a plnit v plném rozsahu úlohu strážkyně Smluv, kterou jí svěřuje článek 17 SEU. Pokud jde o okolnost, že již není možné napravit údajné poškození pověsti a důvěryhodnosti Unie, tato okolnost v žádném případě nemůže mít za následek nepřípustnost projednávané žaloby. Nelze totiž připustit, aby se členský stát mohl dovolávat *fait accompli*, jehož je autorem, s cílem vyhnout se řízení o nesplnění povinnosti před Soudním dvorem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, Komise v. Německo, C-620/16, EU:C:2019:256, body 48, 49 a 57).

- 57 Uznání nepřípustnosti žaloby pro nesplnění povinnosti podané proti členskému státu z důvodu porušení rozhodnutí, které bylo přijato na základě čl. 218 odst. 9 SFEU, by mimoto ohrozilo závaznou povahu rozhodnutí na základě čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU a obecně i dodržování hodnot, na nichž je Unie v souladu s článkem 2 SEU založena a mezi něž patří mimo jiné právní stát. Členský stát by se totiž poté, co se zúčastnil jednání a hlasování v Radě o rozhodnutí, kterým se stanoví postoj Unie, mohl případně vyvázat z povinností plynoucích z tohoto rozhodnutí po jeho přijetí a mít přitom jistotu, že Komise nebude moci podat k Soudnímu dvoru žalobu podle článku 258 SFEU pro takové nesplnění povinnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, Komise v. Německo, C-620/16, EU:C:2019:256, body 50 a 51).
- 58 Dále nelze mít za to, že všechny účinky sporného jednání Maďarska na zasedání Komise pro omamné látky pominuly po skončení tohoto zasedání. Tyto účinky se totiž projevují jak v jednotě, tak v soudržnosti vnější činnosti Unie v rámci tohoto mezinárodního orgánu. Tyto účinky tedy přesahují rámec dotyčného konkrétního rozhodovacího procesu, zatímco rozhodnutí přijaté na základě čl. 218 odst. 9 SFEU má právě tyto zájmy zaručit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, Komise v. Německo, C-620/16, EU:C:2019:256, body 46, 47 a 52, jakož i citovaná judikatura).
- 59 Zatřetí Maďarsko tvrdí, že Komise neprokázala ani riziko opětovného nesplnění takové povinnosti.
- 60 V tomto ohledu stačí konstatovat, že riziko opětovného nesplnění povinnosti není podmínkou přípustnosti žaloby pro nesplnění povinnosti.
- 61 Začtvrté Maďarsko připomíná, že svůj nesouhlas vyjádřilo již před přijetím rozhodnutí 2021/3. V tomto ohledu tvrdí, že nemělo žádnou jinou možnost, jak toto rozhodnutí napadnout, než na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro omamné látky vyjádřit vlastní postoj namísto postoje přijatého v uvedeném rozhodnutí.
- 62 Takový argument však spadá do oblasti meritorního posouzení projednávané žaloby, a nemůže tedy bránit její přípustnosti.
- 63 Vzhledem k výše uvedenému musí být žaloba podaná Komisí prohlášena za přípustnou.

B. K věci samé

- 64 Komise na podporu žaloby vznáší tři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení postoje Unie stanoveného rozhodnutím 2021/3, druhý z porušení výlučné vnější pravomoci Unie, jak je zakotvena v čl. 3 odst. 2 SFEU, a třetí z porušení zásady loajální spolupráce stanovené v čl. 4 odst. 3 SEU.

65 Soudní dvůr považuje za vhodné nejprve posoudit druhý žalobní důvod vznesený Komisí.

1. K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2 SFEU

a) Argumentace účastníků řízení

- 66 Komise v žalobě tvrdí, že Maďarsko tím, že nerespektovalo rozhodnutí 2021/3, porušilo výlučnou vnější pravomoc Unie, jak je stanovena v čl. 3 odst. 2 SFEU. Změny seznamů připojených k oběma dotčeným úmluvám totiž mají přímé důsledky pro působnost unijních právních předpisů v oblasti boje proti drogám. Je irelevantní, zda se tyto změny týkají látek, které již kontrole napříč celou Unií podléhají, nebo zda se jedná o jejich první zařazení.
- 67 Jelikož Unie není smluvní stranou těchto dvou úmluv, jsou členské státy povinny v mezinárodních orgánech zřízených k zajištění plného účinku uvedených úmluv prosazovat postoj Unie v souladu s postojem definovaným Radou v rozhodnutí přijatém v souladu s čl. 218 odst. 9 SFEU, jako je rozhodnutí 2021/3.
- 68 Maďarsko ve své žalobní odpovědi nesouhlasí s výkladem Komise, podle kterého změna seznamů připojených k oběma dotčeným úmluvám spadá do výlučné pravomoci Unie. Tvrdí totiž, že z čl. 1 bodu 1 písm. a) rámcového rozhodnutí 2004/757 vyplývá, že odstranění látky ze seznamu IV k těmto dvěma úmluvám nemá vliv na působnost tohoto rámcového rozhodnutí, pokud je dotčená látka stále uvedena v jiném seznamu k uvedeným úmluvám.
- 69 Změna seznamů k těmž úmluvám provedená v souladu s doporučeními 5.1 a 5.4 tedy nemá vliv na pravidla Unie ani na jejich působnost. Žádné z těchto dvou doporučení nemění pojem „droga“ ve smyslu čl. 1 bodu 1 uvedeného rámcového rozhodnutí.
- 70 Pokud jde konkrétně o doporučení 5.4, toto doporučení nevedlo k žádné věcné změně, jelikož navrhované vypuštění termínu „výtažky a tinktury“ se týká látek, které nespádají pod pojem „droga“ ve smyslu rámcového rozhodnutí 2004/757. V tomto ohledu Soudní dvůr v rozsudku ze dne 19. listopadu 2020, B. S. a C. A. (Uvádění kanabidiolu – CBD na trh) (C-663/18, EU:C:2020:938, bod 75) rozhodl, že jelikož kanabidiol (CBD) neobsahuje psychoaktivní látku, bylo by v rozporu s cílem a obecným duchem úmluvy o omamných látkách zahrnout tuto látku do definice omamných látek jakožto výtažek z konopí.
- 71 Kromě toho z bodů 11 a 22 odůvodnění rozhodnutí 2021/3 vyplývá, že unijnímu normotvůrci bylo zřejmé, že doporučení 5.4 nemá dopad na kontrolní nebo oznamovací povinnosti členských států.
- 72 Body 5 a 7 odůvodnění tohoto rozhodnutí potvrzují, že mezinárodní zařazení některých látek do seznamů připojených k oběma dotčeným úmluvám a rozhodnutí týkající se tohoto zařazení spadají do pravomoci Unie, což poukazuje na případ, kdy se nová látka objeví ve výčtu některého z těchto seznamů. Změna spočívající v zařazení již kontrolované látky, jako je konopí, do uvedených seznamů tudíž nevede ke změně působnosti rámcového rozhodnutí 2004/757.
- 73 Skutečnost, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že změna těchto dvou úmluv mění působnost pravidel Unie, má vliv na legalitu rozhodnutí 2021/3 a zbavuje druhý žalobní důvod relevance.

- 74 Komise ve své replice upřesňuje, že Rada může přijmout rozhodnutí na základě čl. 218 odst. 9 SFEU jak v rámci výlučné pravomoci Unie, tak v rámci její sdílené pravomoci. Argument vycházející z neexistence výlučné pravomoci Unie k přijetí rozhodnutí 2021/3 je tedy neúčinný.
- 75 Podpůrně Komise dodává, že k prokázání výlučné vnější pravomoci Unie podle čl. 3 odst. 2 SFEU není nezbytné mít jistotu, že mezinárodní závazek přijatý členskými státy ovlivňuje nebo mění společná pravidla, postačuje pouhé riziko ovlivnění nebo změny. Stejně tak působnost pravidel Unie může být mezinárodními závazky ovlivněna nebo změněna zejména tehdy, pokud tyto závazky spadají do oblasti, kterou taková pravidla již velkou měrou pokrývají, jak Soudní dvůr uvedl zejména v posudku 2/91 (Úmluva MOP č. 170) ze dne 19. března 1993 (EU:C:1993:106, body 25 a 26).
- 76 Podle rozsudku ze dne 4. září 2014, Komise v. Rada, C-114/12, EU:C:2014:2151, bod 74, existence výlučné pravomoci Unie musí vycházet z celkové a konkrétní analýzy vztahu mezi zamýšlenou mezinárodní dohodou a platným unijním právem.
- 77 V projednávané věci se podle čl. 1 bodu 1 rámcového rozhodnutí 2004/757 věcná působnost tohoto rámcového rozhodnutí vztahuje zejména na látky, které označuje jako „drogy“ a které jsou předmětem obou dotčených úmluv.
- 78 Komise navíc zastává názor, že Maďarsko nesprávně tvrdí, že do výlučné pravomoci Unie spadá pouze zařazení některých látek do seznamů připojeným k oběma dotčeným úmluvám a s tím související rozhodnutí. Z bodů 5, 7 a 32 odůvodnění rozhodnutí 2021/3 však podle Komise vyplývá opak.
- 79 S ohledem zejména na doporučení 5.1, Komise uvádí, že podle čl. 3 odst. 5 úmluvy o omamných látkách může být omamná látka uvedená v seznamu I této úmluvy zařazena na seznam IV uvedené úmluvy, pokud této omamné látky může být do značné míry zneužito, nebo může mít škodlivé účinky, a toto nebezpečí není vyváжено léčivými přednostmi, kteréžto vlastnosti nemají jiné drogy než ty, které jsou uvedeny v tomto seznamu IV. Z bodů 9 a 12 odůvodnění rozhodnutí 2021/3 přitom vyplývá, že je nyní vědecky prokázáno, že konopí a konopná pryskyřice nemají škodlivé účinky podobné účinkům jiných látek uvedených ve zmíněném seznamu IV, jako je heroin. Proto bylo doporučeno odstranit je z téže seznamu IV a zároveň je ponechat v seznamu I k uvedené úmluvě.
- 80 Odstranění konopí a konopné pryskyřice ze seznamu IV k úmluvě o omamných látkách by přitom ovlivnilo a změnilo pravidla rámcového rozhodnutí 2004/757 v oblasti sankcí, jelikož tyto látky by již nemohly být považovány za drogy, které nejvíce poškozují zdraví, podléhající sankcím stanoveným v čl. 4 odst. 2 písm. b) tohoto rámcového rozhodnutí, a nikoli méně zatěžujícím sankcím uvedeným v čl. 4 odst. 1 uvedeného rámcového rozhodnutí.
- 81 Pokud jde o doporučení 5.4, Komise poznamenává, že CBD je pouze jedním z mnoha rostlinných výtažků, takže z rozsudku ze dne 19. listopadu 2020, B. S. a C. A. (Uvádění kanabidiolu – CBD na trh) (C-663/18, EU:C:2020:938) nelze vyvodit sebemenší závěr ohledně jiných výtažků a tinktur nebo jejich obsahu THC. Tyto látky musí být posuzovány a zařazovány případ od případu. Maďarsko ostatně ve své odpovědi na formální upozornění Komise správně zdůraznilo, že výtažky a tinktury mohou obsahovat i jiné psychotropní látky než THC, a tudíž se na ně vztahují obě dotčené úmluvy, a to navzdory jejich odstranění ze seznamu I k těmto úmluvám.

- 82 Kromě toho bod 21 odůvodnění rozhodnutí 2021/3 uvádí, že termín „přípravky“ v rámci úmluvy o omamných látkách může zahrnovat všechny produkty obsahující výtažky a tinktury z konopí. Odstranění těchto látek ze seznamu I k této úmluvě by tudíž nezměnilo mezinárodní úroveň jejich kontroly, neboť pod uvedenou úmluvu spadá jakákoli pevná nebo kapalná směs obsahující konopí nebo konopnou pryskyřici, a tedy veškeré přípravky na bázi konopí.
- 83 Maďarsko má v duplice za to, že je třeba si položit otázku, zda změna seznamů připojených k oběma dotčeným úmluvám provedená v souladu s doporučeními WHO skutečně spadá do výlučné vnější pravomoci Unie, a tudíž zda je rozhodnutí 2021/3 legální.
- 84 Toto rozhodnutí vychází z čl. 83 odst. 1 SFEU ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU. Článek 83 odst. 1 SFEU, vykládaný ve světle posledně uvedeného ustanovení, nepřiznává Unii pravomoc k uzavření mezinárodní úmluvy. Z bodu 5 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, ale i z bodu 32 jeho odůvodnění jasně vyplývá, že prvkem, který má zakládat výlučnou vnější pravomoc Unie, je skutečnost, že změna seznamů připojených k oběma dotčeným úmluvám má přímé důsledky pro působnost práva Unie v oblasti boje proti drogám.
- 85 Tato podmínka stanovená v čl. 3 odst. 2 SFEU přitom není splněna.
- 86 Maďarsko nejprve uvádí, že závěry, které Komise v této souvislosti uvedla ve své replice, jak byly shrnuty v bodech 75 až 82 tohoto rozsudku, nebyly v její žalobě uvedeny. Představují proto nový argument, který musí být jako takový prohlášen za nepřijatelný.
- 87 Dále namítá, že Komise nezpochybňuje, že definice pojmu „droga“ v rámcovém rozhodnutí 2004/757 zůstává v důsledku změny seznamů připojených k oběma dotčeným úmluvám nezměněna. Komise naopak nyní tvrdí, že jakákoli změna těchto seznamů má dopad na ostatní ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí. Komise tak opakovaně odkazuje na článek 4 uvedeného rámcového rozhodnutí, ačkoli se ho dosud nedovolávala.
- 88 Stejně tak Maďarsko zpochybňuje výklad Komise, podle kterého odstranění výtažků a tinktur z konopí ze seznamu I k úmluvě o omamných látkách neznamena, že tyto látky přestávají spadat do působnosti této úmluvy.
- 89 Konečně Maďarsko tvrdí, že Soudní dvůr nemusí zkoumat, zda vnější pravomoc Unie může být odůvodněna skutečností, že změna seznamů připojených k oběma dotčeným úmluvám může změnit použití společných pravidel Unie. Pokud totiž jak ustanovení Unie, jejichž uplatnění má být údajně ovlivněno mezinárodní dohodou, tak i samotná mezinárodní dohoda stanoví minimální ustanovení, nelze tvrdit, že mezinárodní pravidla brání plnému uplatňování práva Unie, jak vyplývá z posudku 2/91 (Úmluva MOP č. 170) ze dne 19. března 1993, (EU:C:1993:106, bod 18).
- 90 Jak z názvu rámcového rozhodnutí 2004/757, který zmiňuje „stanov[en]í minimálních ustanovení“, tak z bodu 3 jeho odůvodnění přitom jasně vyplývá, že je jeho cílem přijetí takových ustanovení.
- 91 Unie proto v žádném případě nemůže mít výlučnou vnější pravomoc, pokud jde o změnu seznamů připojených k oběma dotčeným úmluvám.

b) Závěry Soudního dvora

- 92 Nejprve je třeba odmítnout námitku nepřijatelnosti vznesenou Maďarskem proti některým argumentům Komise směřujícím k prokázání existence výlučné pravomoci Unie stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie na jednání v rámci mezinárodního orgánu. Komise totiž ve své žalobě nemusela prokazovat existenci výlučné pravomoci Unie, neboť její argumentace vycházela z předpokladu, že rozhodnutí 2021/3 je platné a potvrzuje existenci této výlučné pravomoci Unie. Komise tedy ve své replice toliko upřesnila, že podle jejího názoru se v daném případě použije třetí případ uvedený v čl. 3 odst. 2 SFEU.
- 93 Ve věci samé se názory účastníků řízení liší v jejich chápání pojmu „změna“ působnosti práva Unie v oblasti boje proti drogám. Maďarsko navrhuje uvažovat komplexně a tvrdí, že dokud zůstává rozsah rámcového rozhodnutí 2004/757 nezměněn, nemůže dojít ke změně pravidel práva Unie. Komise se naopak domnívá, že změna zařazení látky má vliv na působnost práva Unie. Taková změna má totiž dopad na vnímání nebezpečnosti omamné látky, a proto na určení použitelných trestních sankcí.
- 94 Úvodem je třeba uvést, že ve znění čl. 218 odst. 9 SFEU se nijak nerozlišuje podle povahy vnější pravomoci Unie [obdobně viz rozsudky ze dne 5. prosince 2017, Německo v. Rada, C-600/14, EU:C:2017:935, bod 49, a ze dne 2. září 2021, Komise v. Rada (Dohoda s Arménií), C-180/20, EU:C:2021:658, bod 27]. Je tedy irelevantní, zda má Unie výlučnou nebo sdílenou pravomoc za účelem přijetí rozhodnutí na základě tohoto ustanovení. V obou případech může Rada na návrh Komise přijmout rozhodnutí „stanov[ující] postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody“.
- 95 Je třeba připomenout, že v souladu se třetím případem upraveným v čl. 3 odst. 2 SFEU je uzavření mezinárodní smlouvy ve výlučné pravomoci Unie, pokud její uzavření může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich působnost.
- 96 Toto ustanovení se rovněž použije, má-li orgán zřízený podle této mezinárodní dohody přijímat opatření k jejímu provádění [rozsudek ze dne 20. listopadu 2018, Komise v. Rada (CHMO Antarktida), C-626/15 a C-659/16, EU:C:2018:925, bod 112]. Skutečnost, že Unie nemá postavení člena mezinárodního orgánu, navíc nebrání tomu, aby vnější pravomoc Unie mohla být skutečně vykonávána, zejména prostřednictvím členských států jednajících solidárně v zájmu Unie [v tomto smyslu viz posudek 2/91 (Úmluva MOP č. 170) ze dne 19. března 1993, EU:C:1993:106, bod 5, a rozsudek ze dne 12. února 2009, Komise v. Řecko, C-45/07, EU:C:2009:81, bod 31].
- 97 Existuje přitom riziko ovlivnění společných pravidel Unie mezinárodními závazky, či změny působnosti těchto pravidel, které může založit výlučnou vnější pravomoc Unie, pokud tyto závazky spadají do působnosti uvedených pravidel v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, 22/70, EU:C:1971:32, bod 30, a ze dne 4. září 2014, Komise v. Rada, C-114/12, EU:C:2014:2151, bod 68). Nicméně není nezbytné, aby mezi oblastí, kterou pokrývá mezinárodní dohoda, a oblastí právní úpravy Unie existovala naprostá shoda [posudek 1/03 (Nová Luganská úmluva) ze dne 7. února 2006, EU:C:2006:81, bod 126]. Působnost pravidel Unie může být konkrétně ovlivněna či změněna mezinárodními závazky zejména tehdy, pokud tyto závazky spadají do oblasti, kterou taková pravidla již velkou měrou pokrývají [rozsudek ze dne 20. listopadu 2018, Komise v. Rada (CHMO Antarktida), C-626/15 a C-659/16, EU:C:2018:925, bod 113, jakož i citovaná judikatura].

- 98 Riziko ovlivnění ve smyslu čl. 3 odst. 2 SFEU může existovat, pokud mohou mít dotčené mezinárodní závazky vliv na smysl, působnost a účinnost těchto pravidel, i když s nimi nutně nejsou v rozporu [v tomto smyslu viz posudek 1/13 (Přistoupení třetích států k Haagské úmluvě) ze dne 14. října 2014, EU:C:2014:2303, bod 85; posudek 2/15 (Dohoda o volném obchodu se Singapurem) ze dne 16. května 2017, EU:C:2017:376, a rozsudek ze dne 20. listopadu 2018, Komise v. Rada (CHMO Antarktida), C-626/15 a C-659/16, EU:C:2018:925, bod 114].
- 99 V projednávané věci z čl. 1 bodu 1 písm. a) a b) rámcového rozhodnutí 2004/757 vyplývá, že pojem „droga“ je definován zejména odkazem na obě dotčené úmluvy. Jak uvedla generální advokátka v bodě 59 svého stanoviska, takovým odkazem daly unijní orgány najevo své rozhodnutí zajistit, aby Unie sladila své činnosti s mezinárodními politikami v oblasti kontroly drog, a tudíž i s uvedenými úmluvami.
- 100 Jak je totiž uvedeno v bodech 5 a 32 odůvodnění rozhodnutí 2021/3, jakákoli změna seznamů k těmto dvěma úmluvám je přímo začleněna do společných pravidel Unie, takže taková změna bude mít přímý vliv na obsah rámcového rozhodnutí 2004/757.
- 101 V tomto ohledu, pokud jde v první řadě o doporučení 5.1, toto doporučení směřovalo ke změně zařazení konopí a látek příbuzných konopí tím, že je odstraňuje ze seznamu IV k úmluvě o omamných látkách, v němž jsou uvedeny neškodlivější omamné látky, které „nem[ají] žádný známý význam pro léčbu lidí“, jak je vysvětleno v komentářích k Jednotné úmluvě o omamných látkách z roku 1961 (Organizace spojených národů, 1975), s ohledem na čl. 3 odst. 3 písm. i) a ii) úmluvy o omamných látkách (bod 7).
- 102 I když z článku 4 rámcového rozhodnutí 2004/757 vyplývá, že členské státy musí v zásadě stanovit za trestné činy uvedené v jeho článku 2 tresty odnětí svobody v horní hranici trestní sazby nejméně 1 až 3 roky, čl. 4 odst. 2 písm. b) tohoto rámcového rozhodnutí upřesňuje, že členské státy musí přijmout nezbytná opatření, aby se na trestné činy uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) až c) uvedeného rámcového rozhodnutí vztahovaly tresty odnětí svobody v horní hranici trestní sazby nejméně 5 až 10 let, pokud se u trestného činu jedná o drogy, které nejvíce poškozují zdraví, nebo pokud jeho následkem byla těžká újma na zdraví velkého počtu osob.
- 103 Komise tedy právem tvrdí, že jelikož rámcové rozhodnutí pojem „droga“ 2004/757 definuje s odkazem zejména na úmluvu o omamných látkách, odstranění zařazení konopí a látek příbuzných konopí ze seznamu IV k této úmluvě by mohlo vést k neuplatnění sankcí stanovených v čl. 4 odst. 2 písm. b) tohoto rámcového rozhodnutí.
- 104 Z toho vyplývá, že doporučení 5.1 mohlo mít dopad na smysl a působnost pravidel Unie, což postačuje ke konstatování, že zaujetí postoje k přijetí tohoto doporučení spadalo do výlučné pravomoci Unie na základě třetího případu uvedeného v čl. 3 odst. 2 SFEU.
- 105 Pokud jde ve druhé řadě o doporučení 5.4, jeho cílem bylo odstranit termín „výtažky a tinktury“ ze seznamu I k této úmluvě. V podstatě se jednalo o to, aby výtažky a tinktury z konopí bez psychoaktivních účinků již nebyly zařazeny mezi omamné látky, a tedy o povolení jejich uvádění na trh, se zachováním obezřetného přístupu k výtažkům a tinkturám z konopí, které takové vlastnosti mají. Toto doporučení tak s ohledem na odkaz v čl. 1 bodě 1 tohoto rámcového rozhodnutí na obě dotčené úmluvy vedlo k vyloučení těchto „výňatků a tinktur“ z působnosti rámcového rozhodnutí 2004/757.

- 106 Jak přitom v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 63 svého stanoviska, takové vyloučení by mělo zejména za následek, že by se požadavky stanovené v čl. 4 odst. 1 tohoto rámcového rozhodnutí v oblasti trestních sankcí, které musí členské státy ukládat za trestné činy uvedené v článku 2 tohoto rámcového rozhodnutí, staly nepoužitelnými.
- 107 Z toho vyplývá, že i toto doporučení 5.4 mohlo mít dopad na smysl a působnost pravidel Unie, což postačuje ke konstatování, že zaujetí postoje k přijetí tohoto doporučení spadalo do výlučné pravomoci Unie na základě třetího případu uvedeného v čl. 3 odst. 2 SFEU.
- 108 Jelikož tedy situace není srovnatelná se situací konstatovanou v bodech 18 a 21 posudku 2/91 (Úmluva MOP č. 170) ze dne 19. března 1993 (EU:C:1993:106), nemůže Maďarsko argumentovat závěry Soudního dvora v tomto posudku, aby zpochybnilo výklad, podle kterého má Unie výlučnou vnější pravomoc k přijetí rozhodnutí 2021/3.
- 109 Na rozdíl od toho, co tvrdí Maďarsko, měla tudíž Unie výlučnou pravomoc vést v Komisi pro omamné látky jednání o doporučeních 5.1 a 5.4 a zaujmout postoj ve prospěch jejich přijetí ve zmíněné komisi. Rada tedy právem přijala rozhodnutí 2021/3 s cílem stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie na jednání v Komisi pro omamné látky. Maďarsko tedy tím, že toto rozhodnutí nerespektovalo, porušilo výlučnou pravomoc Unie.
- 110 Druhému žalobnímu důvodu Komise, vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2 SFEU Maďarskem, je tedy třeba vyhovět.

2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 1 a 2 rozhodnutí 2021/3, jakož i čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU

- 111 Vzhledem k tomu, že Maďarsko vzneslo ve své žalobní odpovědi námitku protiprávnosti rozhodnutí 2021/3, musí být nejprve posouzena tato námitka.

a) K námitce protiprávnosti rozhodnutí 2021/3

1) Argumentace účastníků řízení

- 112 Maďarsko namítá protiprávnost rozhodnutí 2021/3. Vzhledem ke krátké době, která uplynula mezi přijetím tohoto rozhodnutí a 63. zasedáním Komise pro omamné látky, které se konalo ještě před uplynutím lhůty stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU pro podání žaloby na neplatnost, Maďarsko nemohlo uvedené rozhodnutí účelně napadnout. Nejenže v tomto krátkém období nebylo schopno připravit žalobu na neplatnost, ale Soudní dvůr by ji ani nemohl meritorně posoudit, a zaručit tak účinnou soudní ochranu tohoto státu. Ani podání žaloby na neplatnost doplněné návrhem na předběžné opatření by nutně nestačilo k vyloučení nežádoucího účinku rozhodnutí 2021/3.
- 113 Maďarsko kromě toho tvrdí, že skutečnost, že nepodalo žalobu na neplatnost proti rozhodnutí 2021/3, mu nemůže bránit v tom, aby se v rámci projednávané žaloby pro nesplnění povinnosti dovolávalo jeho protiprávnosti na základě článku 277 SFEU. To platí tím spíše, že podání žaloby na neplatnost tohoto rozhodnutí po hlasování v Komisi pro omamné látky by Maďarsku neumožnilo prosadit svůj názor ani zabránit zahájení řízení o nesplnění povinnosti.

- 114 Kromě toho nelze hovořit o obcházení procesních lhůt stanovených v článku 263 SFEU v případě, kdy problémy vyvolané aktem Unie nelze v okamžiku jeho přijetí zjistit a lze je odhalit až v rámci jeho provádění.
- 115 Jelikož Komise nepředložila důkaz o účinnosti žaloby na neplatnost podané proti rozhodnutí 2021/3, nemůže zpochybňovat použitelnost článku 277 SFEU, který doplňuje článek 263 SFEU, jinak by Maďarsko bylo zbaveno svého práva na účinnou soudní ochranu, které je zaručeno v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.
- 116 Kromě toho nikdo nemůže být žalován kvůli protiprávnímu aktu. Jelikož však hlasování v Komisi pro omamné látky odstranilo poškození zájmů Maďarska, které toto rozhodnutí představovalo, není poškození zájmů Maďarska nyní způsobeno uvedeným rozhodnutím, ale řízením o nesplnění povinnosti zahájeným z důvodu jeho porušení.
- 117 Maďarsko má v každém případě za to, že v odpovědi na druhý žalobní důvod Komise prokázalo, že rozhodnutí 2021/3 je právně nicotným aktem, který by měl být předmětem přezkumu Soudního dvora i bez návrhu.
- 118 Komise s odkazem na rozsudek ze dne 6. března 1979, *Simmenthal v. Komise* (92/78, EU:C:1979:53, bod 39), tvrdí, že námitka protiprávnosti rozhodnutí 2021/3 je zjevně nepřípustná, jelikož Maďarsko bylo nepochybně aktivně legitimováno k tomu, aby toto rozhodnutí napadlo žalobou na neplatnost.

2) Závěry Soudního dvora

- 119 Je třeba připomenout, že systém procesních prostředků zavedený Smlouvou o FEU rozlišuje mezi žalobami uvedenými v člancích 258 a 259 SFEU, které směřují k určení, že členský stát nesplnil povinnosti, jež mu byly uloženy, a žalobami uvedenými v člancích 263 a 265 SFEU, které směřují k přezkumu legality aktů nebo nečinnosti unijních orgánů. Tyto procesní prostředky sledují odlišné cíle a podléhají odlišným pravidlům (rozsudky ze dne 30. června 1988, *Komise v. Řecko*, 226/87, EU:C:1988:354, bod 14; ze dne 27. října 1992, *Komise v. Německo*, C-74/91, EU:C:1992:409, bod 10, jakož i ze dne 27. března 2019, *Komise v. Německo*, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 89).
- 120 Soudní dvůr z toho vyvodil, že neexistuje-li ustanovení uvedené Smlouvy, které to členskému státu výslovně povoluje, nemůže se členský stát účelně dovolávat protiprávnosti rozhodnutí nebo směrnice, které jsou mu určeny, jako důvodu na obranu proti žalobě pro nesplnění povinnosti založené na neprovedení tohoto rozhodnutí nebo této směrnice, a jinak by tomu mohlo být pouze tehdy, pokud by dotčený akt byl stížen tak závažnými a zjevnými vadami, že by mohl být kvalifikován jako právně nicotný akt (viz rozsudky ze dne 30. června 1988, *Komise v. Řecko*, 226/87, EU:C:1988:354, bod 16; ze dne 27. října 1992, *Komise v. Německo*, C-74/91, EU:C:1992:409, bod 11, a ze dne 27. března 2019, *Komise v. Německo*, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 89).
- 121 Soudní dvůr měl rovněž za to, že členský stát jakožto člen Rady, která je autorem rozhodnutí stanovujícího postoj, který má být zaujat jménem Unie na jednání v rámci mezinárodního orgánu, o tomto rozhodnutí nevyhnutelně věděl, přestože nebyl formálně jeho adresátem, a tento členský stát byl plně schopen podat žalobu znějící na zrušení uvedeného rozhodnutí ve lhůtě dvou měsíců stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, *Komise v. Německo*, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 90).

- 122 Jak bylo mimoto uvedeno v bodě 119 tohoto rozsudku, žaloba pro nesplnění povinnosti má zvláštní předmět spočívající výlučně v tom, že Soudní dvůr určí, že členský stát porušil své povinnosti. Taková žaloba tedy nemůže být žalovaným státem zneužita k tomu, aby zakryl svou pasivitu a skutečnost, že akt, jehož porušení mu Komise vytýká, přímo nenapadl žalobou na neplatnost.
- 123 Jelikož se žaloba pro nesplnění povinnosti nikterak netýká použitelnosti aktu orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie a cílem námítky protiprávnosti je podle článku 277 SFEU právě dosáhnout nepoužitelnosti takového aktu, členský stát nemůže být v rámci takové žaloby oprávněn vznést námitku protiprávnosti takového aktu Unie, ať je jakýkoli, není-li stížen tak závažnými a zjevnými vadami, že by mohl být kvalifikován jako právně nicotný akt, jak bylo uvedeno v bodě 120 tohoto rozsudku.
- 124 Členský stát, který má v úmyslu využít případné žaloby pro nesplnění povinnosti ke zpochybnění legality aktu sekundárního práva, jehož nedodržení bylo důvodem pro podání této žaloby, totiž nerespektuje domněnku platnosti, která se vztahuje na všechny akty sekundárního práva. Tato domněnka znamená povinnost všech subjektů unijního práva uznávat plnou účinnost aktů sekundárního práva Unie, dokud nebyla Soudním dvorem konstatována jejich neplatnost (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. února 1979, *Granaria*, 101/78, EU:C:1979:38, body 4 a 5, jakož i ze dne 7. června 1988, *Komise v. Řecko*, 63/87, EU:C:1988:285, body 10 a 11), a respektovat jejich vykonatelnost, dokud unijní soud nerozhodl o jejím odkladu (rozsudek ze dne 21. září 1989, *Hoechst v. Komise*, 46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 64). Tyto akty tudíž mají právní účinky tak dlouho, dokud nejsou zrušeny svým autorem *ab initio*, zrušeny v rámci žaloby na neplatnost nebo prohlášeny za neplatné v návaznosti na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo na námitku protiprávnosti (rozsudky ze dne 5. října 2004, *Komise v. Řecko*, C-475/01, EU:C:2004:585, bod 18, a ze dne 10. září 2019, *HTTS v. Rada*, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 100).
- 125 Nemožnost členského státu namítat protiprávnost aktu, jehož porušení vedlo Komisi k zahájení řízení o nesplnění povinnosti vůči tomuto členskému státu, je tedy součástí zásady, podle níž mimo výslovně stanovené případy logika Smluv nepřipouští, aby si členské státy samy zjednávaly spravedlnost (rozsudek ze dne 13. listopadu 1964, *Komise v. Lucembursko a Belgie*, 90/63 a 91/63, EU:C:1964:80, s. 1232).
- 126 Má-li členský stát za to, že akt sekundárního práva obsahuje prvky neslučitelné s právem Unie, má možnost jednat v rámci Rady, upozornit Komisi, případně využít soudních opravných prostředků za účelem odstranění těchto neslučitelností. Naproti tomu členský stát není v žádném případě oprávněn jednostranně přijmout nápravná opatření nebo ochranná opatření, aby napravit údajné porušení pravidel práva Unie jiným členským státem nebo orgánem Unie (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. září 1979, *Komise v. Francie*, 232/78, EU:C:1979:215, bod 9; ze dne 12. února 2009, *Komise v. Řecko*, C-45/07, EU:C:2009:81, bod 26, jakož i ze dne 27. března 2019, *Komise v. Německo*, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 88), aniž by tím byl zpochybněn základní požadavek právního řádu Unie, kterým je jednotné uplatňování práva Unie (rozsudek ze dne 21. února 1991, *Zuckerfabrik Süderdithmarschen a Zuckerfabrik Soest*, C-143/88 a C-92/89, EU:C:1991:65, bod 26).
- 127 Jak přitom v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 96 svého stanoviska, pokud členský stát nepodá žalobu na neplatnost proti aktu, který je mu určen, ve lhůtě dvou měsíců stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, nemůže později zpochybnit legalitu tohoto aktu v rámci žaloby pro nesplnění povinnosti, jinak by bylo ohroženo soudržné a jednotné uplatňování práva

Unie, jež je základním prvkem právního řádu Unie. Tím, že Smlouvy umožňují členským státům využívat výhod Unie, ukládají jim rovněž povinnost dodržovat pravidla stanovená těmito Smlouvami. Jednostranné porušení rovnováhy mezi výhodami a povinnostmi vyplývajícími ze sounáležitosti členského státu s Unií, kterého se členský stát dopustí na základě svého vlastního pojetí národního zájmu, zpochybňuje rovnost členských států před právem Unie, což je v rozporu s povinnostmi solidarity, které členské státy přijaly svým přistoupením k Unii a které patří k základním pilířům právního řádu Unie. Takový přístup může navíc vést k diskriminaci na úkor státních příslušníků členských států, a to především státních příslušníků toho státu, který se staví mimo pravidla Unie (rozsudek ze dne 7. února 1973, Komise v. Itálie, 39/72, EU:C:1973:13, body 24 a 25).

- 128 Kromě toho v situaci, která se vyznačuje naléhavostí vyvolanou souběžností nebo quasisouběžností mezi rozhodnutím Rady stanovujícím postoj, který má být zaujat jménem Unie na jednání v rámci mezinárodního orgánu, a hlasováním v tomto orgánu, by členský stát, který má pochybnosti o platnosti takového rozhodnutí, měl období od předložení konečného nebo téměř konečného znění návrhu rozhodnutí Komisí až do hlasování Rady, které může vést k jeho přijetí, využít k tomu, aby podle čl. 160 odst. 1 jednacího řádu připravil žalobu a návrh na odklad provádění tohoto rozhodnutí. Z tohoto hlediska se Komise obecně musí snažit předložit svůj návrh s dostatečným předstihem, aby Rada mohla dokončit svůj rozhodovací proces a včas stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie při jednání a hlasování v rámci takového orgánu.
- 129 Dosažení odkladu provádění uvedeného rozhodnutí by mělo za následek, že se u něj dočasně neuplatní domněnka platnosti. V takové situaci však členské státy i orgány Unie zůstávají vázány vzájemnými povinnostmi loajální spolupráce v souladu s čl. 4 odst. 3 SEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. února 1983, Lucembursko v. Parlament, 230/81, EU:C:1983:32, body 37 a 38). Členským státům zejména přísluší zajistit, aby před tím, než Soudní dvůr rozhodne ve věci samé, nebyl ohrožen požadavek jednoty v zastupování Unie, zatímco Komise má využít svého postavení vyjednavače v dané oblasti vnější činnosti, aby v co největším možném rozsahu zachovala užitečný účinek soudního řízení před Soudním dvorem, například tím, že se pokusí odložit hlasování v dotčeném mezinárodním orgánu.
- 130 Kromě toho je třeba zdůraznit, že nemožnost členského státu vznést námitku protiprávnosti v rámci žaloby pro nesplnění povinnosti nebrání tomu, aby tento členský stát zpochybnil opodstatněnost výkladu přijatého Komisí ve vztahu k aktu sekundárního práva, který údajně porušil. Je-li totiž možný více než jeden výklad předpisů sekundárního práva, musí být v co největším možném rozsahu vykládány v souladu s ustanoveními Smluv. Stejně tak přednost mezinárodních dohod uzavřených Unií před ustanoveními sekundárního práva velí vykládat tato ustanovení v co největším možném rozsahu v souladu s těmito dohodami (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. prosince 1983, Komise v. Rada, 218/82, EU:C:1983:369, bod 15; ze dne 10. září 1996, Komise v. Německo, C-61/94, EU:C:1996:313, bod 52, jakož i ze dne 17. října 2024, PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo v. Komise, C-112/23 P, EU:C:2024:899, bod 38).
- 131 Konečně je třeba konstatovat, aniž je nezbytné se důkladně zabývat argumenty Maďarska na podporu tvrzení o údajné protiprávnosti rozhodnutí 2021/3, že tento stát nepředkládá nic, co by prokazovalo, že je toto rozhodnutí stíženo natolik závažnou a zjevnou vadou, jež by mohla zpochybnit jeho samotnou existenci (obdobně viz rozsudek ze dne 11. října 2016, Komise v. Itálie, C-601/14, EU:C:2016:759, bod 34).

132 Námitku protiprávnosti rozhodnutí 2021/3 vznesenou Maďarskem je proto třeba prohlásit za nepřípustnou.

b) K porušení článků 1 a 2 rozhodnutí 2021/3, jakož i čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU

1) Argumentace účastníků řízení

133 Komise tvrdí, že Maďarsko porušilo rozhodnutí 2021/3 tím, že se při hlasování v Komisi pro omamné látky nedrželo postoje Rady v tomto rozhodnutí. V tomto ohledu není podstatné, že Maďarsko na podporu svého nesouhlasu s doporučeními 5.1 a 5.4 uvedlo zdravotní a sociální důvody. Komise totiž připomíná, že rozhodnutí přijaté Uníí je podle čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU závazné v celém rozsahu, takže nemůže být uplatňováno selektivně, jak to učinilo Maďarsko.

134 Maďarsko zpochybňuje, že by toto rozhodnutí porušilo, neboť se jedná o právně nicotný akt. Jelikož Unie nemá pravomoc uvedené rozhodnutí přijmout, bylo toto rozhodnutí přijato v rozporu s čl. 5 odst. 2 SEU.

2) Závěry Soudního dvora

135 Rozhodnutí 2021/3 bylo přijato na základě čl. 218 odst. 9 SFEU, který nestanoví přijetí pouhého doporučení, nýbrž „rozhodnutí“ stanovujícího postoj, který má být jménem Unie zaujat v orgánu zřízeném mezinárodní dohodou. Toto rozhodnutí, které pro členské státy stanoví postoj Unie na 63. zasedání Komise pro omamné látky a ukládá jim povinnost tento postoj prosazovat, tedy vyvolává závazné právní účinky. Uvedené rozhodnutí bylo mimo jiné zveřejněno v řadě L Úředního věstníku Evropské unie jakožto závazný akt (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. října 2009, Komise v. Rada, C-370/07, EU:C:2009:590, bod 44, a ze dne 27. března 2019, Komise v. Německo, C-620/16, EU:C:2019:256, body 78 a 80).

136 Jak přitom vyplývá z bodů 109 a 131 tohoto rozsudku, Unie měla skutečně pravomoc přijmout rozhodnutí 2021/3 na základě čl. 3 odst. 2 SFEU.

137 Navíc na rozdíl od toho, co tvrdí Maďarsko, se na toto rozhodnutí v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 124 tohoto rozsudku vztahuje domněnka platnosti, takže měl tento členský stát respektovat jeho vykonatelnost, pokud Soudní dvůr nerozhodl o jejím odkladu.

138 Prvnímu žalobnímu důvodu Komise je proto třeba vyhovět.

3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady loajální spolupráce zaručené v čl. 4 odst. 3 SEU

a) Argumentace účastníků řízení

139 Komise má za to, že Maďarsko porušilo zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU tím, že v Komisi pro omamné látky nehlasovalo v souladu s rozhodnutím 2021/3 a veřejně vyjádřilo nesouhlas s doporučeními WHO, která byla zařazena na pořad jednání.

- 140 Jak přitom vyplývá z rozsudku ze dne 27. března 2019, Komise v. Německo (C-620/16, EU:C:2019:256, bod 94), povinnost členských států dodržovat rozhodnutí přijaté na základě čl. 218 odst. 9 SFEU je zvláštním vyjádřením požadavku jednoty v zastupování Unie.
- 141 Jednání Maďarska je o to závažnější, že jeho hlasování v Komisi pro omamné látky proběhlo bez předchozího upozornění nebo konzultace s orgány Unie. Maďarsko mohlo v Komisi pro omamné látky vystupovat pouze jménem Unie a vzhledem k výlučné vnější pravomoci Unie mohlo vyjádřit pouze postoj Unie.
- 142 Maďarsko kromě toho nepřijalo ani na zasedání Komise pro omamné látky, ani po něm žádné opatření k nápravě důsledků svého jednání nebo alespoň k jejich zmírnění a rozptýlení pochybností o svém budoucím jednání. Maďarsko tedy neuznalo protiprávní povahu svého jednání v Komisi pro omamné látky, a dokonce trvalo na tom, že bylo oprávněné.
- 143 Komise zdůrazňuje, že maďarské orgány byly obeznámeny s postojem, který měl být zaujat jménem Unie ještě před tím, než byl návrh předložen Radě. Pokud tedy Maďarsko skutečně mělo v úmyslu tento postoj napadnout, mělo před schůzí Komise pro omamné látky čas nezbytný k přípravě žaloby.
- 144 Konečně vzhledem k tomu, že WHO své zprávy obvykle zveřejňuje až na konci listopadu, je doba pro vypracování návrhu Komise a interinstitucionální koordinaci s cílem připravit postoj, který má Unie zaujmout na zasedání Komise pro omamné látky, které se koná v březnu následujícího roku, mimořádně krátká. Často by se lhůta dvou měsíců stanovená v čl. 263 šestém pododstavci SFEU pro podání žaloby na neplatnost rozhodnutí Rady, kterým se takový postoj stanoví, počítaná od oznámení tohoto rozhodnutí, nestihla před začátkem jarního zasedání Komise pro omamné látky vyčerpat. Skutečnost, že tato lhůta ještě neuplynula, však nebrání tomu, aby rozhodnutí vyvolávalo právní účinky a aby jej členské státy, kterým je určeno, byly povinny dodržovat.
- 145 Maďarsko zpochybňuje, že porušilo zásadu loajální spolupráce.
- 146 Zprvce protiprávnost rozhodnutí 2021/3, která vyplývá z porušení čl. 3 odst. 2 SFEU, brání tomu, aby bylo konstatováno jakékoli porušení této zásady tímto členským státem. Tato protiprávnost tedy znamená, že uvedený členský stát mohl v Komisi pro omamné látky svobodně vyjádřit vlastní postoj.
- 147 Zadruhé Maďarsko tvrdí, že za danou situaci nenese výlučnou odpovědnost. V tomto ohledu uvádí, že Komise předložila Radě návrh rozhodnutí se zpožděním. Hlasování v Komisi pro omamné látky se proto konalo před uplynutím lhůty dvou měsíců pro podání žaloby, kterou mělo Maďarsko k dispozici pro napadení rozhodnutí 2021/3. Taková praxe porušuje právo členských států na účinnou soudní ochranu. Zásada loajální spolupráce by proto měla být vykládána ve světle práva na účinnou soudní ochranu, jak je zaručeno v článku 47 Listiny základních práv. Několik dní, které uplynuly mezi přijetím tohoto rozhodnutí a hlasováním o změnách, nepředstavovalo dostatečnou lhůtu k podání žaloby a návrhu na předběžné opatření a k tomu, aby o nich Soudní dvůr rozhodl.
- 148 Maďarsko mimoto upřesňuje, že vzhledem k časově napjatému harmonogramu přijalo svůj konečný postoj k doporučením WHO až těsně před zasedáním, přičemž v tomto ohledu zohlednilo rozsudek ze dne 19. listopadu 2020, B. S. a C. A. (Uvádění kanabidiolu – CBD na trh) (C-663/18, EU:C:2020:938).

- 149 Kromě toho je třeba odlišit projednávanou věc od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 5. prosince 2017, Německo v. Rada (C-600/14, EU:C:2017:935). Společným rysem obou věcí je, že dotyčný členský stát neměl dostatek času napadnout sporná rozhodnutí nebo požádat o odklad provádění těchto rozhodnutí. Nicméně na rozdíl od věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek, v projednávané věci nevratné účinky způsobené rozhodnutím 2021/3 na zasedání Komise pro omamné látky přetrvávají, což porušuje právo na účinnou soudní ochranu.
- 150 Zatřetí WHO nepředložila žádný konkrétní argument, ať už zdravotního, sociálního nebo právního charakteru, který by podporoval praktickou využitelnost jejích doporučení, jejichž jediným účinkem může být vyslat veřejnosti signál, že byla sociální a zdravotní rizika spojená s konopím při vypracování obou dotčených úmluv přeceňována, a tyto úmluvy jsou tedy z hlediska kontroly zavedené pro konopí příliš přísné.
- 151 Začtvrté doporučení WHO nemohou podporovat přístup k přípravkům na bázi konopí pro léčebné účely, jelikož jejich jediným účelem je usnadnit výzkum takového použití.

b) Závěry Soudního dvora

- 152 Jak Soudní dvůr opakovaně uvedl, ve všech oblastech, které odpovídají cílům Smluv, čl. 4 odst. 3 SEU ukládá členským státům povinnost usnadňovat Unii plnění jejího poslání a zdržet se jakýchkoli opatření, jež by mohla ohrozit dosažení těchto cílů [rozsudek ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, 22/70, EU:C:1971:32, bod 21; posudek 2/91 (Úmluva MOP č. 170) ze dne 19. března 1993, EU:C:1993:106, bod 10, jakož i rozsudky ze dne 5. listopadu 2002, Komise v. Dánsko, C-467/98, EU:C:2002:625, bod 110, a ze dne 8. března 2022, Komise v. Spojené království (Boj proti podvodům s podhodnocováním), C-213/19, EU:C:2022:167, bod 527].
- 153 Je-li tedy zřejmé, že oblast upravená mezinárodní dohodou nebo mezinárodní úmluvou spadá částečně do pravomoci Unie a částečně do pravomoci členských států, je třeba zajistit úzkou spolupráci těchto států s orgány Unie, jak v rámci procesu sjednávání a uzavírání dohod, tak v rámci plnění přijatých závazků. Tato povinnost spolupráce vyplývá z požadavku jednoty v mezinárodním zastoupení Unie [posudek 2/91 (Úmluva MOP č. 170) ze dne 19. března 1993, EU:C:1993:106, bod 36, a 1/94 (Dohody připojené k Dohodě o WTO), ze dne 15. listopadu 1994, EU:C:1994:384, bod 108, jakož i rozsudek ze dne 20. dubna 2010, Komise v. Švédsko, C-246/07, EU:C:2010:203, bod 73].
- 154 Nemůže být v souladu se zvláštními povinnostmi jednat a zdržet se jednání, kterým členský stát v tomto ohledu podléhá, aby tento členský stát předložil v rámci orgánu zřízeného mezinárodní dohodou jednostranný návrh, který se odchyluje od společné strategie vypracované v Radě. Taková situace totiž může ohrozit zásadu jednoty v mezinárodním zastupování Unie a jejích členských států, ale také oslabit jejich vyjednávací pozici vůči ostatním smluvním stranám předmětné úmluvy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. dubna 2010, Komise v. Švédsko, C-246/07, EU:C:2010:203, body 103 a 104).
- 155 Povinnosti, které pro členské státy vyplývají ze zásady loajální spolupráce, jak jsou připomenuty v bodech 152 až 154 tohoto rozsudku, se na ně *a fortiori* vztahují v rámci výlučných pravomocí Unie.

- 156 Jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 156 svého stanoviska, s odkazem na rozsudek ze dne 14. března 1973, *Westzucker* (57/72, EU:C:1973:30, bod 17), je vlastní nejen samotnému pojetí Unie, ale i uplatňování postupu hlasování většinou v Radě, že členské státy prosazují své zájmy v rámci mechanismů kolektivního rozhodování zřízených Smlouvami za účelem naplňování cílů Unie.
- 157 Dále je třeba připomenout, že dodržování rozhodnutí, které Rada přijala na základě čl. 218 odst. 9 SFEU, členskými státy je zvláštním vyjádřením požadavku jednoty v zastupování Unie, jež vyplývá z povinnosti loajální spolupráce (obdobně viz rozsudek ze dne 27. března 2019, *Komise v. Německo*, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 94).
- 158 Z toho vyplývá, že Maďarsko tím, že v Komisi pro omamné látky nehlasovalo v souladu s rozhodnutím 2021/3 a veřejně vyjádřilo nesouhlas s doporučeními WHO, která byla zařazena na pořad jednání, porušilo zásadu loajální spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 SEU. Takové jednání ohrozilo účinnost mezinárodní činnosti Unie, jakož i její důvěryhodnost a pověst na mezinárodní scéně.
- 159 Kromě toho argumentace Komise vycházející z toho, že Maďarsko nepřijalo žádné opatření k nápravě důsledků svého jednání nebo alespoň k jejich zmírnění a rozptýlení pochybností o svém budoucím jednání, má za cíl reagovat na tvrzení Maďarska, že sporné hlasování v Komisi pro omamné látky je ojedinělým případem, a s ohledem na vysvětlení, která tento členský stát poskytl, nic neumožňuje dospět k závěru, že by v budoucnu uvedený členský stát mohl jednat podobným způsobem. Stačí přitom konstatovat, že tyto okolnosti nemají v žádném případě vliv na nesplnění povinnosti loajální spolupráce, které pramení z jednání uvedeného členského státu, jak bylo konstatováno v bodě 157 tohoto rozsudku.
- 160 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba třetímu žalobnímu důvodu Komise vyhovět.
- 161 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba určit, že Maďarsko tím, že se na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro omamné látky nedrželo postoje Unie, pokud jde o změnu zařazení konopí a látek příbuzných konopí na seznamy, zaprvé nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z rozhodnutí 2021/3, kterým je vázáno na základě čl. 218 odst. 9 SFEU ve spojení s čl. 288 čtvrtým pododstavcem SFEU, zadruhé porušilo výlučnou vnější pravomoc Unie stanovenou v čl. 3 odst. 2 SFEU a zatřetí porušilo zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU.

K nákladům řízení

- 162 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Maďarsko nemělo ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedenému náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Maďarsko tím, že se na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro omamné látky při Hospodářské a sociální radě Organizace spojených národů nedrželo postoje Evropské unie, pokud jde o změnu zařazení konopí a látek příbuzných konopí na seznamy, zaprvé nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z rozhodnutí Rady (EU) 2021/3 ze dne**

23. listopadu 2020 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na opětovně svolaném 63. zasedání Komise pro narkotika, pokud jde o zařazení konopí a látek příbuzných konopí na seznamy k Jednotné úmluvě o omamných látkách z roku 1961 ve znění protokolu z roku 1972 a k Úmluvě o psychotropních látkách z roku 1971, kterým je vázáno na základě čl. 218 odst. 9 SFEU ve spojení s čl. 288 čtvrtým pododstavcem SFEU, zadruhé porušilo výlučnou vnější pravomoc Evropské unie stanovenou v čl. 3 odst. 2 SFEU a zatřetí porušilo zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU.

2) Maďarsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy